

anlæg, Dæmninger, Plantninger paa Veie, Broer, Overgange og, for at tage endnu et Exempel, Strygebaner ved Teglværker. Jeg troer egentlig ikke, at Strygebanerne ved Teglværker ville kunne henregnes til Løssøre; om de strøgne Steen, der ligge paa disse Baner i Løs Tilstand, kunne henregnes til Løssøregjenstande, skal jeg lade staae ved sit Værd.

M. Andersen: Jeg har begjæret Ordet for at udtale, at jeg agter at stemme for Lovudkastet med de af Udvalgets Fleertal stillede Vædringsforslag. Det forekommer mig efter den Erfaring, jeg har, at der med Hensyn til mange af de Ildbrande, der finde Sted rundt omkring paa Landet, er ikke ringe Grund til at antage, at Ilden har været paafat. Men nu er det jo saa overalt hos Landbefolkningen, at den ene ikke gjerne røber den anden, og Herredsfogden eller Dommeren har derfor, naar han skal optage Forhør, ofte den højeste Vanskelighed med at opdage, om Ilden er afstedkommen ved Uforsigtighed eller andre utilregnelige Aarsager, eller om den er paafat med Forsæt. Dersom nærværende Lovudkast gaar igjennem, hvilket jeg meget maa ønske, vil det derimod vistnok have til Følge, at Communsens Beboere ville blive langt mere villige og tilbøjelige til at hjælpe Forhørsdommeren til at opdage, om der virkelig har fundet Brandstiftelse Sted, eller om Ilden er opkommen ved utilregnelige Aarsager. Jeg troer, at dette er et ikke uvigtigt Moment at tage Hensyn til ved det foreliggende Lovudkast.

Ordføreren: Det høie Thing vil vistnok efter de Forhandlinger, der have fundet Sted saavel om denne som tidligere om en anden lignende Brandvæfenssag, erkjende, at der kan være overmaade forskellige Meninger om, hvilke Gjenstande der bør indbefattes under et Lovudkast som det foreliggende, og hvorledes Erstatning bør udredes. Det ærede Mindretal hentydede til, at denne Udvalgsbetænkningss Udferdigelse havde medtaget overordentlig lang Tid, og jeg skal heri give ham fuldstændig Ret, ja, jeg tør næsten sige, at den har medtaget en utilbørlig lang Tid, men jeg vil tilføie, at, naar det har været saa vanskeligt for Udvalget

at faae denne Betænkning færdig, da har Grunden dertil virkelig ikke ligget i Mangel paa Ideer eller Forslag; jeg kunde meget snarere sige, at det har været begrundet i en overvætted Overflodighed af begge Dele. Det ærede Medlem af Udvalget, som forøvrigt har sluttet sig til Fleertallets Indstilling (Mourier-Petersen), men ikke har været enig i dets Motivering, og den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kredts (Jessen) have jo ikke undladt at paapege det svage Punkt i Udvalgets Fleertals Betænkning, nemlig det, at Fleertallet har forudstillet den Bemærkning, at det ikke kan ansees for i og for sig retfærdigt at paalægge Communerne Erstatningen, og at det desuagtet kommer til det Resultat at foreslaae dette. Jeg skal dog i den Anledning bemærke, at Udvalgets Fleertal ikke har brugt saa stærke Udtryk som dem, der benyttes af Mindretallet, nemlig at det skulde være principmæssig urigtigt og derhos uretfærdigt og ubilligt at paalægge Communerne Erstatningen. Fleertallet har kun ganske jævnt udtalt, at det just ikke kan ansees for at være principmæssig rigtigt at paalægge dem den, men det har derhos som Grunde til, at det alligevel kommer til dette Resultat, paapeget den Uretfærdighed, der let ellers kunde begaaes imod enkelte Statsborgere i Tilfælde af Ildsvaade, og den Omstændighed, at Erstatningen ikke i og for sig vilde blive særligt bebyrdende for Communerne. — Jeg troer, at disse Argumenter godt kunne bruges, og at de have deres Gyldighed. — Naar den 1ste Landsthingsmand for 10de Kredts, med Hensyn til at jeg havde omtalt hans Forslag som medførende en indgribende Forandring i Lovudkastet, bemærkede, at dette efter hans Formening ingenlunde var saa, idet det kun gik ud paa en Indskrænkning i Lovudkastets Omraade, saa skal jeg dertil sige, at jeg dog maa tillade mig at formene, at man ligesaavel kan foretage indgribende Forandringer i Lovforslag ved Indskrænkninger som ved Udvidelser af deres Bestemmelser. Udvalgets Fleertal har forøvrigt anseet det for vigtigt, at det Forhold, som er Gjenstand for Lovudkastets Bestemmelser, bliver ordnet paa samme Tid for Landet som for Kjøbstæderne, idet det ikke har kunnet indsee nogen Grund til at lade Statsborgerne lide et Tab, fordi de boe